

A lšíček

Ročník VIII.

podzim 2008/2009

číslo 1

Filip Sliacký, Magda Kunešová, Patrik Jíra, Jakub Petrák, Eva Němečková, Kát'a Mrvíková a Renda Pind'ák ve Stožci.

Planeta zvířat

Ve středu 19.11.2008 se naše třída změnila v „Planetu zvířat“. Přijela za námi Kristýna Rejzková z Ekocentra Šípek z Českého Krumlova. Pomocí kouzelné plechovky jsme navštívili jednotlivé světadíly. Osahali jsme si písek ze Sahary, stříkala na nás voda v pralese, studil nás led ze severního pólu a z magnetofonu na nás křičeli lvi, opice, tygři a papoušci. Na památku jsme si vyrobili loutku - žirafu. Všem se to velmi líbilo a doporučujeme program vyzkoušet.

Za 3.A – Vlček, Lavičková, Franzová

Ekologicko – přírodopisný pobyt ve Stožci na Šumavě

13. – 14. října 2008 se 7.B (a o dva dny později pak i 7.A) učila přírodopis a ekologii přímo v terénu.

Nejprve jsme se seznámili s pravidly pobytu v ubytovacím zařízení, správným tříděním odpadů a prostřednictvím her si zopakovali zvířata žijící v ČR a byli jsme rozděleni velmi zajímavou formou do „rodin“: Rysovi, Jelenovi, ... v těchto rodinkách jsme pak během cesty získávali nové informace a vypracovávali pracovní listy. Seznámili jsme se s ochranou přírody na Šumavě, s důvody založení národního parku, s pravidly chování v první zóně národního parku, s historií Stožecké kaple i s pověstmi provázající její založení. Většina žáků vystoupila s panem učitelem Bromem i na Stožeckou skálu (ti, co na skálu nechtěli, čekali s paní učitelkou Bromovou u kaple). Po celou cestu jsme sbírali odpadky, které do přírody nepatří, určovali stromy a některé květiny

Po návratu kolem 18. hod. jsme šli na večeři a po ní nám majitel restaurace Kameňák a nadšený rybář udělal asi půlhodinovou velmi zajímavou přednášku o rybách, které ulovil a jejich preparáty visely v restauraci. Mohli jsme si prohlédnout vzorky požerákových zubů a dokonce vypreparovanou piraňu, která mezi námi kolovala. Také jsme se dozvěděli postup při preparaci ryb.

Druhý den jsme studovali les a odpoledne v informačním středisku zase zajímavosti o přírodě Šumavy. Mezitím jsme hráli dost her a posílili tak kamarádství.

Domů se nám skoro ani nechtělo. Zážitek máme hodně, tak pro ukázkou alespoň dva.

● Můj nejzajímavější zážitek ze Stožce je, jak jsme byli na Stožecké skále a u kapličky. Také se mi líbilo, jak jsme večer hráli různé hry. Nejvíce se mi líbilo zvedání na dvou prstech. Také se mi líbilo, jak nám pan učitel vyprávěl strašidelné pohádky a příběhy o Šumavě. Hrozně mě bavilo, jak jsme hráli na srnku a rysa. (Jakub Petrák, 7.B)

● Můj nejzajímavější zážitek: úplně čistá řeka a příroda. Zaujal mě pohled ze Stožecké skály do Německa a taky hra na rodiny. Povídání o rybách a příběh, který nám četla paní učitelka. A infocentrum, které bylo velice pěkně zařízené a upravené. Zaujala mě i cesta tam barevným vlakem Regionova, který měl záchod na automatiku – vše na tlačítka (otevření, zavření, zamčení, odemčení, splachování a pouštění vody), prostě sranda. (Michaela Kocourková, 7.B)

Jak to bylo s Růženkou?

Dobrovolný divadelní spolek žáků 8.A a 8.B předvedl v závěru minulého školního roku premiéru parodie klasické pohádky O Růžence.

Netradiční řešení známého problému, tedy jak zachránit Růženku (Daniela Polánská) před píchnutím zlou sudičkou (Adéla Minaříková) a následným usnutím, vymyslel král (Jan Mach) společně s královnou (Alena Kejšarová – Anna Šubová). Prostě komořího Jablkoně (Martin Bejtlic) převlečou za princeznu a tím zlou sudičku napálí. K záchraně pomohou i princ (Kamil Kuneš) a dobrá sudička (Daniela Čečková) a vše dobře dopadne. A k tomu všemu se diváci ještě dobře baví.

„Šípková Růženka byla nejlepší hra, kterou jsem kdy hrál. Při zkouškách jsme si užili mnoho zábavy. Moje role byla velmi zajímavá, a dokonce jsem si vyzkoušel i dámské šaty. Doufám, že si zahrajeme ještě pár takto zábavných her,“ říká představitel komořího Jablkoně Martin Bejtlic.

Po úspěšné premiéře proto následovala v září tohoto roku další čtyři vystoupení, které zhlédli žáci celého prvního stupně naší školy. I u malých diváků slavila Růženka úspěch, ke kterému napomáhal i Petr Smíšek, který v zákulisí hlídal text a v případě potřeby by rychlou nápovědou vypomohl.

„Bylo to skvělé. Byla to taková dobře vytuněná Růženka,“ uvedl po zhlédnutí hry žák 5.A Dominik Cinádr.

Kamil Kuneš, Martin Bejtlic (jako falešná Růženka), Daniela Čečková, Jan Mach a Anna Šubová.

Dravci na Sokolské louce

9. října se skoro všichni žáci naší školy zúčastnili výukového programu o dravcích, který připravila společnost Zeyferus. Program byl zajímavý hlavně tím, že jsme viděli dravce přímo v akci při lovu kořisti (tedy atrapy). Také jsme si zasoutěžili a znalci dravců si odnášeli za své správné odpovědi pěkné ceny (třeba kalendář s velkými fotkami dravců). David Novák z 8.A věděl i jak se latinsky jmenuje výr velký (Bubo bubo) a mohl si potom za odměnu vypustit luňáka.

Několik dalších postřehů:

- Líbilo se mi všechno a hlavně to, jak ti dravci lovíli. Nelíbilo se mi, že mi byla zima na nohy. (Milan Rývák, 8.A)
- Líbilo se mi, že pouštěli dravce úplně na volno, ale zase jsem se docela bála, když mi sup letěl přímo nad hlavou. (Adéla Minaříková, 8.A)
- Celkově mi to přišlo jako zajímavé zpestření výuky. Nevadilo by mi, kdyby takových akcí bylo víc, ale přišlo mi kruté převážet tolik dravců autem. Líbilo se mi, že byla i možnost si dravce vypustit. (Tomáš Holeček, 8.A)

KAMENÁK

„Pořád na Tebe myslím.“

„Já taky.“

„Mám Tě moc rád.“

„Já taky.“

„Jmenuji se Pavel“

„Já taky.“

„Ha, ha, ha,“ zasmála se buchta a vyhnala tvaroh z podnájmu.

Na hradě, na hradišti a v háji

V sobotu 29. listopadu se skupinka odvážných badatelů v oboru historie z 5. A a 7. B vydala směr hrad Dívčí kámen a keltské oppidum Třísov u Českého Krumlova. Historické bádání doplnily i hry: trojnožka, postav si svoji věžičku, slon a dobový keltský souboj s dřevěnými meči a štíty, které s velkou pečlivostí připravil Jakub Staněk ze 7.B.

„Překvapivé bylo počasí, které bylo po celý výlet příjemné. Krásná byla Dívčí skála, na kterou byl z Dívčího kamene krásný pohled. Připomínala mi hlavu koně, nebo dračí hřbet. Perličkou byl souboj v keltském hradišti, které se nachází u Třísova. Cestu zpestřilo hledání Jakubovy čepice, která se nakonec šťastně shledala se svým majitelem. Velké překvapení bylo, že ČD neměly zpoždění,“ uvedla Katka Mrvíková ze 7.B.

Jakub Staněk a Jakub Petrák si právě zkouší své dovednosti v boji.

HORSKÁ BESEDA

Na besedu do naší 5.A zavítal v hodině přírodovědy pan Josef Mrvík. Mnozí ho známe z vodňanského vlakového nádraží, kde pracuje jako výpravčí vlaků. Málokdo ale ví, že pan Mrvík je též zapáleným sportovcem zdolávajícím hory. A právě o této zálibě nám vyprávěl.

Jak krásný dokáže být svět hor, jaká nebezpečí skrývá, jaké je to zažít v horách bouřku..... to vše nám před očima ožívalo a vyvolávalo zasloužený obdiv. Nezůstalo ale jen u toho. Pan Mrvík nám přinesl ukázat i pomůcky horolezce – mačky, cepín, lano atd. Zdaleka největší zájem ale vzbudila možnost vyzkoušet si, kolik váží horolezecký batoh. Mnohé žákovské nožky se podlomily – a to byl batoh naplněný pouze uměřeně dětským schopnostem.

„No teda, to bylo dobrý, ani jsem si nevšimnul, že je konec hodiny. Super!“ okomentoval besedu Michal Matějka.

Horolezecký batoh si právě zkouší Rost'a Bláha z 5.A pod dohledem pana Mrvíka.

HALLOWEN se slaví především ve Velké Británii a Americe. Děti mají masky a koledují. I my jsme si v angličtině připravili průvod masek a navštívili jsme 3. a 4. třídy. Halloween is holiday. It is the last night of October. Children have got masks. Children shout: Trick or treat! The symbol of Halloween is an orange pumkin.

Kateřina Ševčíková, 5.A

„Na jedné lodi“

Na adaptační kurz jsme odjížděli s velkým očekáváním. Hned jak jsme dorazili na Šumavu, dostali jsme instrukce, co máme dělat na lodi. Já jsem třeba skládala básničky pro kapitána. Pak jsme se shromáždili v naší kajutě a přišli nás přivítat plavčíci – Káťa, Anička a Martin. Od této chvíle následoval velmi bohatý program. Prolézali jsme síť, zneškodňovali bombu, převraceli loď a sundávali Neptunovi prsten. I druhý den byl pro nás plný překvapení. Hned ráno byla zajímavá rozcvička. Nabíjeli jsme dělo, vítěz získal bonbony. Odpoledne jsme vyrazili na turistiku. Vylezli jsme na nejvyšší vrchol Churáňov, prohlédli jsme si meteoro-logickou stanici, vyšplhali jsme i na nejznámější lyžařskou sjezdovku. Po obědě nám paní učitelky rozdaly osvědčení, že jsme absolvovali adaptační a turistický kurz. Hned potom jsme odjeli domů, moc se nám tam líbilo.

Tereza Pražáková, 6.A

Týmová spolupráce žáků 6.B při prolézání sítě.

Milostpaní přijímá služebnou a ptá se:
„Řekněte mi, proč vám dala dřívější
zaměstnavatelka výpověď?“
„Protože jsem zapomněla vykoupat děti.“
„Mami,“ ozve se Pepíček, „tu berem!“

Modřina

Když jsme byli na adaptačním a turistickém kurzu, přihodilo se nám něco, co jsme nečekali. Vraceli jsme se ze společné procházky a kousek od naší chaty jsme se dali do běhu, abychom už konečně mohli na pokoji odpočívat. Ale najednou jsme ležely na zemi. Já, Eliška a Terka. Hned jak jsme vstaly, hledaly jsme, co nás to srazilo k zemi. Bylo to lano od lyžařského vleku. Začaly jsme se smát, ale na hlavě jsme měly docela velkou bouli. Večer jsme si měli všichni připravit nějaké vystoupení. I když nám to pak moc nemyslelo, tak jsme nakonec složily básničku. Tady je:

SESTRY MODŘINOVY

Modřina se koulí
mám na hlavě bouli
zvětšuje se víc a víc
jako když mám bouli víc
o lano se nám to stalo
až nám v hlavě přeskočilo
oko, hlava, čelo
fakt nám hodně přeskočilo

Vzpomínky na prázdniny

LIPENSKÁ VELRYBA

Letos o letních prázdninách jsem jel s dědou a babičkou na chatu na Lipno. Počasí se moc nevyvedlo a tak první deštivé dny jsme trávili u televize. Každý můj pohled na zataženou oblohu ve mně vzbuzoval obavy, aby můj zdejší pobyt nebyl celý uplakaný.

Avšak v úterý ráno po té co jsem zrudně vyhlédl z okna, se mé obavy rozplynuly. „Hurá, konečně už neprší!“ radostně jsem zavýskl a vyběhl ven z chaty. Tady se mé nadšení ještě zvětšilo, když se mě děda, který si zde připravoval rybářské náčiní, zeptal: „Půjdeš si se mnou večer zachytat?“ Od té chvíle jsem se nemohl dočkat večera.

A pak to přišlo. Autem jsme dojeli k vodě a já dědovi pomohl vyndat jeho nádobíčko. „Sem na ten háček píchni tuhle medovku, ta jim šmakuje nejvíc,“ radil děda. Nahodili jsme pruty, usadili se na židličky a čekali. Nic. Stále nic. „Dědo, jak to že neberou? To jim ty tvoje osvědčený ňamky nejedou, co?“ provokoval jsem ho. „No, to z nás bude mít babička radost, slíbili jsme jí pěknýho macka a zatím ...“ To už děda nevydržel a šel se zeptat opodál sedících rybářů, jestli dneska berou.

Sotva odešel, splávek zmizel pod hladinou. „Dědo! Dědo!“ volal jsem, ale on mě neslyšel. Vtom se začal hýbat prut a hrozilo nebezpečí, že jej ryba stáhne do vody. Co teď? Nemeškal jsem a sekl prutem, pak opatrným točením navijáku přitahoval rybu ke břehu. To už přiběhl děda a podběrákem vytáhl pěkného kapříka. „No vidíš, jak je z tebe rybář, a pak že přijdem domů s prázdnem.“ usmíval se.

Když se sousedům chlubil naším pěkným úlovkem i já byl na svého kapříka hrdý a tiše pozoroval, jak při ukazování jeho míry dává ruce vždy o kousek víc od sebe. „Ty, dědo, že ona to byla nakonec velryba.“ Chvilku jsme se na sebe dívali a pak se začali smát.

A tak se ze mne stal velrybář.

Lukáš Hüttl, 8.B

NÁVŠTĚVA KROKODÝLÍ ZOO V PROTIVÍNĚ

Ten den, kdy jsme se vydali za krokodýly do Protivína, bylo velké horko. Ještě horší to bylo, když jsme vstoupili do uzavřeného areálu zoo. Na dusno jsme však brzy zapomněli při pohledu na exotické krokodýly. Nejdříve to vypadalo, že z vody ční jen nehybné kmeny stromů. K našemu překvapení se zdánlivá větev vymrštila a s obratností štiky vklouzla pod hladinu. Nejvíce se mi líbili malí aligátoři pro svou roztomilost a mrštnost.

Pokud byste se také rádi vydali za krokodýly, můžete je navštívit v protivínské zoo denně od 10 do 16 hodin. Další informace o zoo naleznete na - www.krokodylizoo.cz. Určitě nebudete litovat!

Kamila Minářová, 7.A

Protivínská Krokodýlí ZOO oficiálně vznikla 1. června 2008. Nachází se v ČR jako jediná. Vznikla na základě soukromého chovu provozovatele této ZOO Miroslava Procházky. Budování ZOO probíhá v přísně ekologickém stylu. První etapa výstavby byla ukončena roku 2008, s ukončením třetí etapy se počítá v roce 2012.

Účelem krokodýlí ZOO Protivín není pouze chovat, rozmnožovat a vystavovat krokodýly, ale zároveň využívat a tím i propagovat ekologické technologie. Cílem je vystavovat všech 23 krokodýlích druhů. Tento záměr je doplněn vybudováním zoologického muzea, kde budou vystaveny i termoplastické preparáty nejen krokodýlů.

Po stránce chovatelské je kladen důraz na sestavení kriticky ohrožených druhů krokodýlů a to nejen v samostatné expozici, ale i na farmě, tak aby tato zvířata měla optimální podmínky k rozmnožování.

V současné době jsou tyto skupiny vytvořeny u pěti (*Alligator sinensis*, *Crocodylus siamensis*, *Crocodylus mindorensis*, *Crocodylus rhombifer*, *Tomistoma schlegelii*) ze sedmi ohrožených a kriticky ohrožených druhů, přičemž dva (*C. rhombifer* a *C. siamensis*) se již rozmnožují.

Tyto informace pro vás zjistila

Michaela Kozojedová ze 7. A

Potápí se velká zaoceánská loď.

V posledním záchranném člunu se Samuel Pick ohlíží na loď a s hrůzou vidí, že na přídi, která ještě vyčuhuje z vody, čte klidně pan Roubíček noviny.

Pick zvolá:

Roubíček, Roubíček, loď se potápí!

Roubíček klidně:

A mám se zbláznit? Je snad moje?

Vtipy pro vás připravily:

Katka Mrvíková a Míša Kocourková ze 7.B

Baví se dva:

- Víš, že pralidi neměli ani rádio ani televizi?

- A jak mohli žít?

- Vždyť taky umřeli!

Před diktátem pan učitel řekl:

- Doufám, Oidipe, že tě neuvidím opisovat!

- Já taky doufám, že mě neuvidíte.....

Ve školní jídelně se ptá Hamlet krále Richarda:

- Tohle má být rybí polévka?

- Jasně. Viděl jsem na vlastní oči, že do ní nalili vodu z akvária.

- Galileo, jak to že jsi kousl Koperníka do ucha? - vyčítá maminka.

- Lhář jeden ulhanej. Kousl se sám a teď to svádí na mě!

Moricku, když si pěkně vydrbeš krk, tak s námi můžeš jet odpoledne na výlet!

Jo, a co když bude pršet? Vy pak nikam nepojedete a já tu budu sedět s umytým krkem!

Paní Spitzová, váš pán prej byl v Africe na lovu tygrů?

Jo. Před týdnem se vrátil.

Měl ohromné štěstí!

Jo? Jak to?

Oni v Africe žádní tygři nejsou!

Kdy byste k nám přišel na oběd, pane Katz? Počkejte. . . V pondělí obědvám u Sternů, v úterý mi bude špatně, ve středu obědvám u Adlerů, ve čtvrtek mi bude špatně. . . Hodil by se vám pátek?

Pláče pan Seliger nad hrobem pana Bauna a volá: Tys neměl odejít! Tys neměl odejít!

To jste měl pana Bauna tak rád? zeptá se účastně sousedka.

To ani né, ale já si vzal jeho vdovu!

